

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] Stowarzyszenia [...] z siedzibą w Z.
przeciwko [...] Izbie [...] z siedzibą w W.
o ustalenie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 3780 (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje radcy prawnemu J. C. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 5670 (pięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi w postępowaniu kasacyjnym nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się na jej oczywistą zasadność. Ma ona wynikać, po pierwsze, z nieuznania legitymacji czynnej powoda wynikającej z nieuznania go za organizację, o której mowa w art. 61 k.p.c., a po drugie, na niedokonaniu przez Sąd Apelacyjny wszechstronnej oceny dowodów w sprawie. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Co do drugiego zarzutu trzeba podkreślić, że w ogóle poza zakresem badania w postępowaniu kasacyjnym jest ustalenie faktów i ocena dowodów. Nie tylko wadliwości w tym zakresie nie uzasadniają przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, lecz nawet nie mogą zostać sformułowane jako zarzut kasacyjny. Co więcej, analiza zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi zarzucanego mu braku wszechstronnej oceny dowodów. Co do zaś pierwszego zarzutu, należy wskazać, że oczywiście można mieć wątpliwość w konkretnych przypadkach, czy dana organizacja może zostać uznana za organizację pozarządową, o której mowa w art. 61 k.p.c. Trafnie jednak Sąd badał przede wszystkim treść wpisu w rejestrze danej organizacji co do zakresu jej działań, a nie jej własne dokumenty. Choć zatem co do takiej kwalifikacji skarżący może mieć odmienne zdanie niż Sąd, to przez dokonaną kwalifikację nie naruszono w sposób oczywisty prawa, a co najwyżej mogłoby być to podstawą zarzutu kasacyjnego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw